

Jarosław Sobieraj

Samborowo, st. X, gm. Ostróda, woj.
olsztyńskie, AZP 26-55/10

Informator Archeologiczny : badania 30, 25

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

oraz kilka odłupków z naprawy i świeżenia rdzenia. Pobieźna analiza każe pozyskane materiały wiązać z mezolitem, jednak brak narzędzi oraz stosunkowo skromna ilość wyrobów nie pozwalają na wyciągnięcie dalej idących wniosków. Pozyskany zbiór stanowi serię wyrobów przypadkowych, nie powiązanych ze sobą stratygraficznie, nie jest więc wykluczone zmieszanie materiałów z kilku różnoczasowych krzemienic, które zostały zniszczone przez piaskownicę. Badania nie potwierdziły obecności zabytków schyłkowopaleolitycznych.

Materiały przechowywane są w Muzeum Częstochowskim, dokumentacja w PSOZ w Częstochowie. Wyniki badań opublikowane będą w wydawnictwie „Badania archeologiczne na Górnym Śląsku i ziemiach pogranicznych”.

Ze względu na bardzo zły stan zachowania stanowiska, badania nie będą kontynuowane.

Rybiny, st. 17,
gm. Topólka, woj. wrocławskie

patrz: neolit

SAMBOROWO, st. X,
gm. Ostróda,
woj. olsztyńskie,
AZP 26-55/10

- obozowisko mezolityczne
 - osada kultury kurhanów zachodniobałtyjskich (wczesna epoka żelaza)
- Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Jarosława Sobieraja. Finansowane przez Muzeum Warmii i Mazur.
Przebadano powierzchnię 115 m².

Siedlnica, st. 17,
gm. Wschowa, woj. leszczyńskie

patrz: paleolit

Starzynka, st. III, gm. Terespol,
woj. białkopodlaskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Szadek, st. 3,
gm. Blizanów, woj. kaliskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

ŚCIEJOWICE, st. 1,
gm. Liszki,
woj. krakowskie,
AZP 103-55/135

- obozowisko kultury komornickiej (mezolit)
- ślady osadnictwa neolitycznego
- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez mgr mgr Elżbietę Chochorowską i Annę Dagnan-Ginter (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ. Ósmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 158 m².

Materiał archeologiczny występował w obrębie piaszczystych, przewianych w części stropowej utworów niskiej terasy Wisły, maksymalnie do głębokości 1 m od powierzchni gruntu, najliczniej w obrębie warstwy lekko zglinionego piasku, podścielającej warstwę orną na głębokości 40-60 cm. Wyróżniono trzy słabo izolowane miejsca o średnicy do 1 m, związane z obróbką krzemienia – stwierdzono dużą ilość odpadków, fragmenty konkracji i rdzeni. Poza wyodrębniającymi się miejscami produkcyjnymi pozostały inwentarz, o charakterze podomowym, rozmieszczony jest dość równomiernie na całej, odsłoniętej w tym roku, powierzchni stanowiska. Ogółem w sezonie 1996 pozyskano około 13 000 wyrobów krzemiennych, w tym ponad 150 rdzeni i obłupni oraz około 200 narzędzi: zbrojniki (najliczniejsze), drapacze, nieliczne rylce i pojedyncze ciosaki. Młodsza, atlantycką fazę kultury komornickiej wyznaczają przede wszystkim pojedyncze trapezy. Domieszkę materiałów neolitycznych i z wczesnej epoki brązu stanowią drobne, silnie zmyte okruchy ceramiki oraz odłupki z produkcji siekier.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.